

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **B. T. L.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2018, č. j. 17 A 151/2018 - 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Plzni (dále též „krajský soud“) v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 1. 10. 2018, č. j. CPR-34059-3/ČJ-2017-930310-V237. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 9. 11. 2017, č. j. KRPK-50856/50/ČJ-2017-190022, jímž bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a současně stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie na 3 roky.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu blanketní kasační stížnost. Uvedl, že kasační stížnost bude doplněna ve lhůtě do 10 dnů.

[3] Takto formulovaná kasační stížnost nebyla věcně projednatelná, neboť neobsahovala žádný konkrétně vymezený důvod, pro který stěžovatel napadl rozhodnutí krajského soudu. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele usnesením ze dne 29. 1. 2019, č. j. 7 Azs 21/2019 - 8, vyzval k odstranění vad kasační stížnosti, a to ve lhůtě 1 měsíce od doručení usnesení, a poučil jej, že pokud vady kasační stížnosti neodstraní a v řízení nebude možné pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 31. 1. 2019. Lhůta ke splnění povinnosti tedy uplynula ve čtvrtek 28. 2. 2019, aniž by stěžovatel na výzvu soudu reagoval.

[4] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), a tyto vady k výzvě soudu neodstraní, nelze v řízení pokračovat a soud kasační

stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, č. 6/2003 Sb. NSS, a ze dne 5. 1. 2018, č. j. 4 As 242/2017 - 33).

[5] Stěžovatel jemu stanovenou povinnost nesplnil, čímž řízení zatížil vadou, pro kterou nebylo možné v něm pokračovat. Nejvyšší správní soud proto odmítl kasační stížnost za použití § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu